

отколкото скорописното. Тъй с ее появила *кирилицата*. Отначало и двѣтѣ азбуки били въ употребленіе, но понеже нашата първа литература била изключително църковна, то кирилицата постепенно прѣодолѣла и най-послѣ започнали всички да употребяватъ само нея.

Съ изнамѣрване на пълна славянска азбука и съ започване прѣвода на богослужебнитѣ книги, Константинъ Философъ положилъ основата на старата ни книжина, а съ това поставилъ славянитѣ въ реда на образованитѣ тогава народи, като имъ далъ възможность да се развиватъ и просвѣщаватъ на родния си езикъ. А нарѣчието, на което били прѣведени първитѣ книги, било онова на славянитѣ отъ долня Македония, които влизали въ българската славянска група, затова и стариятъ ни книжовенъ езикъ се нарича *старобългарски*.

Животъ и дѣйностъ на Константина и Методия.—

Славянскитѣ просвѣтители се родили въ Солунъ отъ родители гърци. Баща имъ Лъвъ билъ богатъ и знатенъ човѣкъ. Той заемалъ висока длѣжностъ, воененъ началникъ на Солунската областъ, която била населена съ славяни, поради което славянскитѣ езикъ се употребявалъ постоянно у дома му. По-голѣмиятъ отъ братята Методий билъ светски човѣкъ. Поради голѣмото значение, което ималъ, императорътъ му далъ да управлява едно славянско княжество въ Тесалия, но слѣдъ нѣколко години той се отказалъ отъ тоя животъ, отишълъ въ единъ манастиръ на планината Олимпъ (въ Мала-Азия), дѣто се покаялъ и се нарекълъ Методий.

Константинъ се родилъ въ 827 г. и отъ малкъ проявилъ голѣма наклонность къмъ науката. Слѣдъ смъртта на баща му, още като 14 годишно момче, билъ изпратенъ да се учи въ Цариградъ, дѣто подъ ръководството на най-забѣлжителния тогава учителъ, а по-послѣ патриархъ Фотия, изучавалъ всички тогавашни науки. Константинъ се отличилъ бързо по своята ученость, поради което билъ нареченъ философъ и билъ назначенъ отначало за библиотекаръ на патриаршеската библиотека, а по-послѣ за учителъ по философия-